

Buổi Trưa Mùng Bảy

Nắng lên mà lạnh khiếp! Mùa Đông có niềm vui: Bắc ghế ngồi giữa trời để mà run với nắng...

Rồi thì cũng lẳng lặng, xếp ghế đi vào nhà. Ngày qua, ngày cũng qua dù chỗ nào tắm tối...

Bật que diêm lên thổi, mặt trời rớt đầu đây. May qua nhìn thấy mây, khói thuốc vòng mây khói...

Trải giấy ra tôi đợi một câu thơ bay về...Tôi nhớ ai tóc thề, câu thơ cài trên tóc...

Tôi nhớ tiếng lóc cóc của xe ngựa ngày xưa. Em đi về chợ trưa, Mạ ra sân đứng đợi...

Nắng dịu dàng chơi với áo bà ba em bay...

*

Bao năm rồi, hôm nay tối nhớ sao Thạnh Mỹ, nhà em giàn bông giấy hoa mùa Xuân phát phơ...

Giàn bông giấy và thơ tôi làm vì em đấy! Hồi đó em mười bảy...thơ chạy theo chân son!

Thế mà em không còn, đi, về con đường cũ...Bến sông thành cổ độ, bến đời em...bên tê!

*Đứng bên ni đồng ngó qua bên tê đồng
thấy mênh mông bát ngát
Đứng bên tê đồng ngó qua bên ni đồng
em có nhớ anh không?*

Trần Vấn Lệ